

DEBRECZEN

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASZATI HIRLAP.

A debreczeni-vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen hatankint kétszer: hétfőn, kedden, szerdán csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak:

Helyben és postán küldve:
Egy évre 10 ft. Negyed évre 2 ft 50 kr.
Fél évre 5. Egyes szám — 3.
Előfizetési pénz s minden közlemény:
főpiac. VECSEY-ház. földszint a szer-
kesztőségbe bérmentve küldendők.

Előfizetési helyben:
TELEGGI K. LAJOS és ifj. CSÁTHY
KAROLY könyvkereskedésében és a
szerkesztőségénél. Együtt a postahiva-
talok utján.

Hirdetési díj:

Négy hetes hirdetésért 5 kr.
Nagyobb terjedelmű, mint az előzőekben
közölt hirdetések, alkalmi szerint a
legelőzőbb árak.
Rályegdíj: minden külön bejelentésért
30 kr.
„Nyílt-tár”-on megjelenő közlemény
minden sorát 15 kr.
Közvetlen vagy bérmentetlennel beküldött
hirdetések nem vétetnek tekintetbe. —
Ugyazintónk a kizáratok nem adatkak
vissza.

Ünnep után.

— decz. 26.

(—) Karácson, a szeretet ünnepe is mögöttünk áll. — A keresztény világ nagy áhitattal áldozza föl a pár napot az esztendőből, hogy egyrészt a hitnek, mely az emberiséget összetartja, — másrészt a családi életnek örömetel óráit ezzel is szaporítsa. . . Ha vannak is buszkomor napok az életben, azokra némiképen ez alkalommal a feledékenység fátyola borítottatik, s valóban a gazdag palotájától kezdve egészen a szegények kunyhójáig boldogság honol e napokban.

Ha voltak is szomorú napok, a szebb és jobb jövő reményében elfeledtetnek, mert hiszen az emberi természetben fekszik, hogy bármily sanyaru sors jutott is osztályrészül, fönntartja mindig azt a reményt, hogy egykor, talán nemsokára jobb következnek.

Ez alapja az összes emberiségnek. Egyetlen reménység egy jobb jövőre képes száz és száz családban a kétségbeesést tovaüzni; hiszen biztató szava sokkal többet használ, mint az összes vegyészeti tudomány.

Ez elvből indulva ki, mi, kiknek Magyarország sorsa fölött oly számtalan és gyakran ismétlődő esetekből alkalmunk volt és lehetett kétségbeesni: nem adjuk föl a reményt, hogy lesz még idő, és eljő még az idő, midőn örömmel és megelégedéssel fogunk megemlékezhetni az elmúlt szomorú napokról; örömmel és megelégedéssel, mert hiszünk, hogy a sokat szenvedett hazánk és az ezt lakó népek lesznek még oly helyzetben, amidőn elmondhatják: évszázadok küzdelmei után

A „DEBRECZEN” TÁRCZÁJA.

Az excellentiás ur keservei.

Ezzel a menykő névváltoztatással sok embernek meggyűlt a baja; most már minden jóra való ember magyar ember akar lenni névleg is, aminek az az eredménye van, hogy előveszik az illetők a történelmet s kihalásszák belőle a történelmi alakok neveit s ki Rákóczyt, ki Hunyadi, ki Széchenyi talál benne, hanem az mégis szép, hogy Kossuth nevét még eddig senki sem merté megtámadni, nem azért, a miért Nadányi Imre bácsi tiltakozott egykor az ősi név megszenteltetésé ellen, hanem mert a történelem e nagy alakja még senki sem mérésztelt felolalkodni.

Azonban Péchy Manó, gróf ur mégis csak megjárta, mert az ő nevét valami Burgmann Manó, aki Pécsről származott, mégis csak elhódította, de úgy ám, hogy Pécsről nevezte magát, nem pedig Erdély utolsó gubernátoráról és lett belőle Pécsi Manó.

Pécsi Manó ur valahol a Ferenczváros egyik szegletében szatócs volt; árulta a szappant, gyertyát, hagyományt és még ami csak üzletéhez tartozott. Természetes, hogy ezen üzleti dologhoz pénz, még pedig sok pénz kellett, egy-egy ilyen sok pénzzel szóló váltót az utolsó erdélyi gubernátor nem vett

megfogya bár, de törve nem; nemzetiségünket, fajunk jellegét, a hazaszent földjét megőrizni képesek voltunk, — a jólétet tehát mely e hazában honol, teljesen kiérdemeltük.

Ki tudja ám, mily távol van még ez a rég ohajtott boldogságtólünk, a nemzetétől? Ki tudja, hogy a közel jövő, az új év mit rejt méhében számunkra? Hiszen annyit szenvedtünk már, hogy elmondhatjuk bátran, miszerint a pohár csordultig telt és több szenvedés nem jöhet: mégis ki tudná megmondani a jövőt?

A reménynek biztató sugára, mely a keresztényiség szeretet-ünnepén most mindenütt kigyuladt: miniket is szent lelkesedéssel tölt el, s kitartó erővel, megkettőzött szorgalommal törekedünk előre s rabizunk magunkat ama láthatatlan kéz intésének hatalmára, mely kormányozza a mindenséget és igazságszeretettel jutalmazza az igazakat!

— Hadi készülődések. Az orosz kormány megbizta a határon lévő gőzmalmokat, hogy háboru esetén 6000 mész lisztet szállítsanak havonként a hadsereg számára. — A „Gazetta Narodova” vezércikkben emlékezik meg Oroszország hadikészülődéseiről s a többi közt ezeket mondja: „Kálnoky gróf régtől fogva arról nevezetes, hogy nagy rokonszenvvel viselkedik Oroszország iránt. A mig Péterváron tartózkodott, valamennyi nagykövetek között őt látták a legszívesebben az udvarnál.”

Február közepén 15.000 orosz katona érkezik Varsóba. Az első szállítmány, mely 5 ezer főből fog állani, csak egy éjszakát tölt Varsóban s tovább indul az opoczinszki kerület Konszkl városába. E

volna észre, de a mi szatócsnak mégis nagyon sokra nézte.

Hát biz az úgy történt, hogy a volt gubernátor ur ott ült a palotája egyik termében egy délután felé szokott mód szerint szunyókált, minthogy éppen más dolga nem volt.

Kipp-kopp! — kopognak az ajtón. Az excellentiás ur felveti szemét; ki mert őt háborgatni bejelentés nélkül? ki más, mint a postás. Ez is csak egy jutott be, hogy az, akinek kötelessége lett volna a bejelentés, valahol elszundikált, bizvan a házmester éberségében.

— Mi az, mit akar? — kérdi az excellentiás ur.

— Levelet hoztam, kegyelmes uram.
— Tegye le.
— Aláírást kérek.

A kegyelmes ur úgy vélte, hogy ez kissé tulságosan nagy követelés, mert biz ő gubernátorsága ideje óta nem törekszik semmiféle aláírást csinálni.

A postakihordó oda tartja a könyvet s a kegyelmes ur aláír.

Megnézi a levélboríték felső sorát: hát azt a közjegyző küldi, nézi tovább Pécsi Manónak szót.

— Pécsi Manó! — hm, eltévesztette a nevemet, mert én még most is Péchy Manó vagyok! — dörmögi ő excellentiája.

— Nem is lehet másképen, — gondolja tovább — valahol örököttem. Mit érdekel az engem? De mégis, tudtommal rokonom nem halt meg. Talán valami régi

szállítmányt nemsokára 5 ezer főnyi katonaság követi. Krüdener tábornok már Konszklban van törzskarával s körül szanzolt tábornok épített. A harmadik katonaszállítmány Varsóban marad. A tábornok tisztjei már készülnek is az érkezők fogadására.

Hajdumegyéből.

— decz. 27.

A „minta vármegye” czimnek Hajdumegye közönsége megfelelni kívánván; a közjó iránti hazafias érdeklődésének és az államérdekek előmozdítására irányzott akarata szilárdságának ismételt öröndetes tanujelét adta azzal, hogy állami jólétünk egyik fötényezője — a mezőgazdaság és állattenyésztés — emelésére, párt és rang különbség nélkül kezét fogva, a mai nyomasztó anyagi és nemzetgazdasági viszonyok daczára, férfias kitartással, leküzdve az előtte levő akadályokat, egy megyei gazdasági együletet alakított.

Mely hazafias egyület fenn maradásához és felvirágzásához biztos reményt nyújt az annak élén álló vezérférfiaknak a közügyek iránt ismert buzgalma és Hajdumegye lakosságának a haza jólétének és jövőjének biztosítására minden alkalommal megújuló áldozatkészsége.

Az egyület a múlt napokban a megyeszékházának nagy termét egészen betöltő tagok folytonos érdeklődéssel tartott közgyűlésében végleg megalakulva, megválasztotta tiszt karát és választmányát megalakította.

A gyűlés folyamáról a következő értesítést vettük.

Ideiglenes elnök Zichy Géza gróf a reményen felül szép számmal egybegyűlt tagokat üdvözölve a gyűlést megnyitván; a jegyzői teendőik teljesítésére továbbra is Ferenczy Elek megyei aljegyzőt indítványozza megbízni, ki erre egyhangulag megbízott. Miután tovább az egyület vég leg megalakult és a vármegye közgyűlése által erre nézve reabizott teendőket bevégezte; fenn költ szavakban mondott köszönetet tek. Weszprémy Gáspár a megye jeles alispánja s a megye több tisztviselői, valamint az egyület létesítésénél a legna-

gyobb buzgalommal közreműködött megyei birtokosok részéről nyert sikeres támogatásért.

A közgyűlés pedig Zichy Géza gróf-nak mint a közügyek terén egy hazai szócsművészet, mint a nemzetgazdaság farradhatatlan előbarcozásának hálás köszönetét fejezte ki, az egyület létrehozásának nehézeladatánál tanusított kitarló buzgalmaért és osztatlan bizalmának nyilvánításával a mellett jegyzőkönnyűleg határozta megörökíteni — az utódok számára követendő példa gyanánt — a nemes gróf érdemeit, a közügy érdekében teljesített hazafias működéséért.

Korelnök Weszprémy Gáspár alispán ur az elnök választásra híván fel a közgyűlést; kitérő lelkesedéssel nyilvánuló egyhangu közakarattal elnöké Zichy Géza gróf ur megválasztatott, ki az elnöki széket a közgyűlés szünni nem akaró éljenzése között azzal foglalta el, hogy az együletnek a haza és a vármegye javára szolgáló felvirágztatásán munkálni, továbbra is hazafiai kedves kötelességének fogja tartani.

Az alelnökök és a választmányi tagok megválasztása következén, az első alelnökségre a közgyűlés bizalma a megye köztisztviselőiben álló kedvelt alispánja tek. Weszprémy Gáspár ur mellett nyilvánult; azonban a megye kormányzatával járó terhes elfoglaltságát és előre haladott korát hozván fel okát; az egyület bizalmát a közgyűlés többször ismételt kérelme daczára azon ígérettel köszönte meg, hogy az egyület működésében, a hatáskörében álló eszközökkel folyton támogatni fogja. Minek folytán egyik alelnökké egyhangulag Lukács Dezső, a másik alelnökségre pedig szó többséggel Csapó István urak mint a közügyek körül kifejtett munkásságokról mindketten előnyösen ismert férfiak választattak meg.

Az egyhangulag közfelkiáltással megalakított választmány tagjai lettek: Weszprémy Gáspár, Ferenczy Elek, Kovács István, Kása Gyula, Fischbein Ignác, Czeglédy Lajos, G. Tóth Mihály, Szivós Géza, Oláh Emil, Kállai Imre, Lipovniczky Imre, Zlinszky Béla, Horváth Kálmán, Bogdán Gábor, ifj. Ványi Sándor, Szöllőssy Imre, Vasárhelyi István Kasztl László, Bachrach Gyula, Leedig Menyhért.

Kivánjuk, hogy siker koronázza a

neve Péchy Manó és itt az óváson csak Pécsi van; ez nem hamisítás, ez más valami, amit bárhogy törje is rajta az eszét, megfejteni nem bír.

Zsebre gyűri a levelet, akkor meg az a levél a zsebéből égeti, átérzi az oldaláig, behatol az oldalán és bárhogy törí magát, nem képes a dolog nyitására akadni. Egész éjjel nem tudott aludni, hanem azután másnap sietett az országházba, ott sok ember van együtt, hátha megfejti valaki ezt a rejtélyt.

A képviselőház folyosóján találkozik H—y képviselővel.

— Te, barátom, — szólítja meg azt titokzatos arccal. — Nézd mit kaptam tegnap, mi lehet ez?

H—y nézi hosszasan a levelet, meg az excellentiás urat.

— Nem irtad alá ezt a váltót?

— Kérdi H—y.

— Soha. Ilyen váltóm soha sem volt.

— Hát valaki közledebből?

— Nem hiszem, környezetem becsületes.

— Nem ismerem más Pécsi Manót?

— Magam vagyok egyedül.

— Olvastál-e hivatalos lapot, teszem fel Budapesti Közlönyt?

— Soha.

— No hát akkor keress egy másik embert. akit Pécsi Manó-nak neveznek Rudapestre van telepítve a váltó, itt kell annak az aláírónak lenni. Menj a Ferenczvárosi takarékpénztárba, ott majd megmondják.

haza jölétének előmozdítására irányzott tevékenységüket. Kívánjuk, hogy a megye gazdaközönsége áthatva ezen hazafias cél fontosságától; kivétel nélkül tömörüljön ez új egyület támogatására.

Kossuth Lajosnak.

Nagyvárad város legutóbb tartott közgyűlésében elhatározta, hogy 80-ik születése napja alkalmára Kossuth Lajoshoz üdvözlő megkeresést küld.

Az üdvözlő irat a következőleg hangzik: —

Mélyen tisztelt nagy hazafi! Midőn a mai alnapi napon közgyűléseink elintézésére összejöttünk tanácsot ülni, a kegyelet és hű magasztos érzelmeivel szíveinkben emlékeztünk meg születési napjának 80-ik évfordulójáról.

Engedjen meg, ha az ünneplés alkalmat felhasználva a legőszintebb szívből fakadó örömeztetésünk a fejézet a fölött, hogy űt, századunk egyik kiváló szellemét Hazánk történelmének egy újabb korszak alkotóját, a municipális élet az autonómikus önkormányzat laugajku, lelkes szónokát, a joggyógyóság soha meg nem tántorodott apostolát, a jószágos gondviselés kegyelme törhetetlen erélyben, munkabíró kedvben, mai napig megtartotta.

Erezzük, tudjuk igen jól, hogy azon általunk nem is mérlegelt érdemekért, melyeket ű szeretett hazánk biztonságának érdekében körül kifejtett munkássága folytán szerzett: az elismerés vajmi csekély jutalom; de fel tudjuk fogni azt is, hogy annak kit a Fatum oly sok csapáson vitt keresztül, kinek szívet csordultig teitit nap mint nap a keserűség üröm itala, a Hazasorsávit való tpeplődéséi között: jól esik méz csöp lehet a keserű ürömitalban! ha bizonyosat tesznek előtte, miszerint emlékeznék rá, hogy szeretik, hogy tényeit nem felejtették el a kortársak s azok az ifjabb nemzedék előtt magasztos példaként ragyognak!

Kívánjuk ez alkalommal is, miszerint a Mindenható Isten lelki testi épségben, erélyben és számos évig tartsa meg drága életét és tegye boldoggá a Hazát, hogy ű is lehessen még boldog a földi életben.

Kelt N. Várad város törv. hat. bizottságának f. évi december hó 14 én folytatva tartott közgyűléséből

Nagyvárad város közönsége.

A debreczeniek Fiumében s külföldön.

Rége vágytam tengert, tengeri kikötőt, különösen magyar kiadásban latni; óhajtottam Magyarország szemefényét, a kedves Fiumét nem irásból, de szemleleltileg ismerni, s e vágyam s óhajom teljesült. A debreczeni iparos ifjusági egyület kezdeményezése folytán jelentkező kirándulók, illetve kéjutazók társágában 1882 évi szeptember 9-én reggel 6 órakor leendő elindulásra — debreczeni ember módjára — nagy nehezen elhatároztam magam. —

— Nem jobb lenne a bejelentési hivatalba?

— Ahogy tetszik.

Az excellentias ur elsietett, pedig a képviselőházban nagy vita volt, a budgetet tárgyalták, amihhez neki is szava lett volna.

Megy a bejelentési hivatalba. Ott még nem tudnak semmit, mert az excellentias urat mutatják ki Pécsi Manónak — félórát keresés után.

Tessék, mennyi időt veszített el!

Megy a Ferencvárosi takarékpénztárba, ott kérdősködik Pécsi Manó után. Tudtára adják, hogy ő az. Az excellentias ur kereken tagad. Majd rájönnek a lejárat idejéből a száma, ez aztán elvezet Burgsmaun Manóig, ekkor persze engedelmet kérnek a kellemetlenségért.

Kegyelmes ur kifizeti a váltót s magához veszi, aztán keresi Burgsmaun Manó urat a bejelentési hivatalban. Meglelik. Egyik mellék utcában szatócs üzlete van.

A kegyelmes ur odahajtatja, Pécsi Manó urat épen gondolkodó állapotban találja; szegény a lejárt váltó kifizetésén gondolkodott.

— Hallja maga Pécsi Manó ur, — szólítja meg a szatócsot a kegyelmes ur, — ha már a nevetem elhíditotta, legalább a váltót fizesse ki! — ezzel a váltót letette az asztalra, aztán kocsiba ült s elhajtott.

— No nekem ugyan sikerült a névváltoztatás! — mormogá Pécsi Manó ur, s a váltót elvette örökemlékül. —

Természetes dolog, a debreczeni ember — ki ha kis Pircsre kirándul, már külföldön járt — nem könnyen határozza el magát 18 napig terjedhető utra, és ha elhatározta, e határozat előidézte soha, sőt siratás nagy a családban szülők, gyermekek, sógorok, cselédség együtt zokognak a távozás miatt; könyv toul a rokonokat átölélő utas szemébe is; s miért ne? . . . Egy-két hét egy ember életében nagy idő, az alatt sok minden változhatik; kérdés, a szeretve átölt s csókoit családtag, és az elutazó találkozik-e többet ez életben, elválásuk nem utolsó-e. — Ily gondolatok nem csuda, ha komorrá változtatnak az eddig vidor arcokat, s nedvessé tették az érzékenyebb szívet takaró porhüvely ablakait.

Az elutazást megelőző este családi bucsu volt, a vidorabb kedély tréfálózott, a könnyebben érzékenyülő sohajtozott, s e kettő egymással versengéséből győztesen az utóbbi került elő, mert bizony a pihenésre vonulások mindenkin megátaszott az elválás hatása.

A hosszú öleletés, s csókolódzásnak — miután mindennek — végük kellett lenni, a vasut menetrendje, a vonatvezető könyörtelenül becsengettetit a magára hártat, s a ki beült, repit tovább. Igy történt velünk is; elkeltt váini, elkeltt hagyni a jó rokonokat, ismerőseket; utolsó jel — mi még a beszélgetést helyettesíté — zsebkendők lobogása látszott, s mily jól esett ezen érzéketlen tárgy közre működése, az érzelmeknek ezen primitív szállitoja, — távirója; am de, mint mondtam, a vonat megindult, s az utolsó jel használatától is elzart.

Az egy cél által lekesített tömeg arcza a tapasztalandók feletti öröm egy sugara mutatkozott, s már feljőő nap mosolygó arcokat talált.

Egy ügy vezetete az egész társaságot, egy célt volt kitűzve, mely cél felé törekvés az addig talán egymással ösmeretségben nem levőket is ismerősökké tette, s minél távolabb maradt a rokonság, annál közelebb fűzte egymáshoz, csak nem testverek lettek. S ez az emberi természet sajátága. Kivel az életben sohasem beszélt, de tudja, hogy az is Basa halmán belül született, ahhoz nem csak külföldön, de Magyarországon más részében is ösztönszerűleg voazódik, annak utmutatását, tanácsát szívesen veszi, sőt kikéri. S ez a magyar embert — ki a társas életet nem nélkülözheti — különösen jellemzi.

Más nemzetbeli egy maga nyakába veszi a világot, beutazza a nékűl, hogy az egyedüliség leverőleg hatna rá, sőt kényelmetlenségnek nevezi, ha uti társa akad; a magyar ellenkezőleg; az közlekeny természeténél fogva, az egyedülletnek, maganosságának esküdt ellensége; nem azért, mintha a magyar ember netalán félne jobban, mint más nemzetbeli az utazás egyedül megtételétől, korant sem, hanem azért, mert szereti tapasztalatát, a tapasztalat szülte meglepetést, s örömet massal közölni, s mástól annak közlését hallani.

Egyszóval a magyar ember — régi szokás szerint — egyedül soha nem utazik; ha előány nem akad utitársnak, oldala mellett a kulacs, annak száját nyitja meg, s azzal ereszkedik esetről esetre beszédbe, melynek egyhangu csövegése kedves mámorba ringatja, s az unalmat töle távolitja. De zsebében a jó magyar dohány, s pipa is, mely aztan segédkezet nyújt a kulacsnak a gond s unalom üzében.

Társaságunk az iparos egyület nemzeti színi jelvényével földszítre vitett közelebb-közelebb céljához, de egyuttal a fenyegető veszélyhez, mádonam sem kell a . . . szoinoki hidaoz. Valahányszor ezen hidhoz vezet utam, bizonyos aggedalom száll meg s ha egyébbkor nem jutna is eszembe az ég segélyét kérni, e hidaln okvetlen eszembe jut, sőt ezután végrendelet készítés nélkül nem is indulok e hidaln, igaz hogy nincs mi felett végrendeletkezne, de azért ezt az utolsó kötelességet is megteszem, mint a martinkai ember, kinek bár semmije sem volt még is toll alá dictálta, hogy az iskolának hágy 5 frtot, a jó királynak szinte 5 frtot, s midőn tudakolták töle, hát aztán miből fogják ezt a hátramaradottak fizetni? csak bámult, s akkor kérte, hát azt még ki is kell fizetni? Megteszem, s ha úgy áll a dolog, hogy elég ha csak megírja a ember a végrendeletet, akkor az utczám egyik oldalát hagyom, na . . . kinek is hagyjam? meg kell gondolnom hogy azon embernek, ki életében soha nem káromkodott, a másikat annak, ki az örökmozdonyt félfojja fedezni, természetesen ez utóbbi oldalgyömölcsötzetendő mind addig, míg a feledezés meg nem történik, Végrendelet vég-

rehajtól kinevezem az „Ébresztő“ akkori szerkesztőjét.

S minthogy hiszem, hogy rajtam kívüli más is imádkozott, annak kell tulajdonítanom, hogy e hidaln szerencsésen keresztül jutottunk, s ugy éreztem magam az átjutás után, mint a csüttető gyermekek már megvert elseje, ki az utána verésben részesülő társán aggódik.

Tulestünk a féleimen, nyugodtan mehetünk a fővárosba, hol a rendezőség állítása szerint, benünket terített asztal vár. —

Meg is érkezünk a budapesti indóházhoz, hol számukra polgármesterünk megkeresése folytán a fővárosi rendezőség által kiállított omnibuszokon foglaltunk helyet, egy némelyikünknek a feje is alig látszott ki a magával vitt, s körülte felhalmozott podgyások közül, ugy ki volt számítva, hogy hány ember érkezik, hogy egy heverő hely nem maradt, — nem csak, hanem egy némelyikünk félülést kapott, a másik fél ülést a kocsin kívüli a levegő helyesíté.

Az elindulás csak nem egy órai pakolás után megtörtént, a körülbelül 260 utast és podgyásait felvevő omnibuszok — mint a tótok — egy más uon vonulnak át velünk a kerapesi uton, a lánchidon s alaguton keresztül a budai indóházhoz, egy karavánt, s a fővárosiak bámulata tárgyát képezvén.

Minél közelebb vótunk a indóházhoz, annál lassabban czamogtak a lovak; lassu menetben — mert a fakók csak ugy nyögtek a tober alatt — érkezünk meg az indóházhoz, ki gyalog, ki szekeren, mert nehány omnibusz lova kifáradva felmondta a szolgálatot, s így az utasok egy része kezükben a podgyással gyalog vonult be. No de annál jobban esik a megrendelt ebéd.

Nyomulánk is be az étterembe, szemünk szánk elált a látottak miatt, ilyen nem remét meglepetés, minden van mit csak kigondolni lehet egy étterem felszereléshez, csak az ebéd hiányzott.

A rendezőség, a rendezőség, hangzott az ajkakra, a rendezőség intézkedett mint tudjuk még Debreczenből az ebéd felől, mi az oka ezen mulasztásnak? Ki előszóval nem interpellált, interpellált az éhes has zaklatását feltűntető arczzal, hiába minden interpelláció, nem a felelet, de az ebéd sincs meg.

Holmi ügyvédfejta ember a rendezőséget azzal mentette, hogy mind igaz az, mit a rendezőség mondott t. i. hogy a fővárosban kész ebéd vár, mert am tessék akármelyik fogadóba menni, rendelhet bárki, mit akar; tehát nem lehet okolni; azt semmi szán alatt nem állította, hogy az indóháznál is ebédeltünk; a kópé! pedig merek rátenni, hogy fogadatlan volt, de nem tudott elleutallani az östönnek.

Ki merre mehet, rohan a sárban nyugtalankodó gyomra kibékítése céljából, én is iramodtam bolról boltra, de csak az alagutnál lettem egy nyári ebédit, bemegyek de már akkor a megelőző utitársak saska módjára felemésztettek mindent a mi kevés volt, nekem nem jutott semmi.

Ki bennünket egyenként, s tömegesen futni látott, azt gondolta legalább is ellenség kerget, — de nem minden alap nélkül, mert hadsergünk gyorsabban sem futott Königráczné, mint mi, itt is, ott is az volt a szerencsésébb, kinek jobb tudója, gyorsabb lába volt, futtatott bennünket az éhség, meg az idő, mert a lekéséstől is tarthatnunk.

Megbecsü hetlen szokása az a magyar embernek, hogyha a szomszéd faluba rándul is ki, balyu nélkül azt nem teszi, harapni valót visz magával, mert — így okoskodik — a kerék is eltörhetik, reánk is esteledhetik, mily jó ilyenkor mihez nyulni, ha nincs rá szükség haza vizem, elbirja a szeker. E szokásnak köszönhető, hogy elemőzsiát előléve, némileg az éhséget elűzhettem.

Azon a rendezőség által fennen hirdettet biztatás, hogy majd Szekesfeherváron lesz a mi most nem volt, a panasznak elejét vette, és a már elkezdett panaszt beszüntette, hiszen nem messze van Szekesfehervár, oda megyünk egyenest, addig az éhség várhat, s mert nem tudott mit csinálni, várt is, s sürte a pipaszár bocsátotta s a gyomor által zokon vett nikotin illatot. —

Szekesfehervárra szerencsésen meg is érkezünk, volt is állítólág — mert én nem láthattam — enni való quantum satis de itt meg már az nem volt, a mi az ételek elfogyasztásához nélkülözhetlen kellék, idő, mert 10 percznél tovább nem maradhatánk, az étterem s leszállási helyünk megfutása — értem oda és vissza — az adott szüneti időt felemésztette, mert a mozdonyvezető díszretére legyen

mondva oly ügyesen állott meg mindig veltük, hogy még 10 percznyi időre mindenké ki sem mert szállani, haem ében ült vesztég, mintsem elmaradjon.

Tehát — legalább én — itt sem ettem.

Na de ha gyomruk nem is, de szemünk jól lakott, mert a gyönyörü magyar tenger, — a balaton — melyet a nap szarai fűrésztésére választott, elfeledtetve veltük az ételt, el az italt, s a kies partján több óra boszat tartó elvonulás oly rövidnek tetszett, hogy alig vettük észre, Nagy-Kanizsára robogott be vonatunk.

Nem tudom a muszkarablás 1848-ban milyen lehetett, mert még akkor piczi gyermek voltam, de a milyennek hallottam, nem volt rohamosabb mint a mi támadásunk a már igazán megrakott asztal ellen, pár percz, a feltett ételek elhelyezve az italok eitűnve, bekebelezve lesznek persze a bekebelezési illeték a fogadó által megvétezték, ezt azért jegyzem meg, nehogy leírásom ezen része, illetékelés alákerüljön.

Szent lett a béka, megelégedés ült az arczokon, a reudorség batrabban mutatta magát.

A tett egy része ki lesz elégitve, de a gyomron kívüli rész kezdett most már alkalmatlankodni, a beszélgetés szűnt, a szemek lapot pillantottak, az ajkak egymástól több ízben elváni kívánkoztak, a fejek az üöhely hol egyik, hol másik álom kezdett erőt vonni a társaságon. — A merészebbek már végig nyújtózkodtak a különben sem alvársra rendelt — mert kurta — helyen, de ezen helyzett is kevésnek adatott, mert 6 egyén lévén csak nem minden coupeban, két embernél több magát kényelembe nem tette.

A feltalálás, kisegitette az utasokat, felváltva óra száma fektűtek, egy némelyikünk a hely kényelmessége miatt még el sem aludt, már az ör az óra lefolyását jelenté, fel kellett kelni, hogy a másik következzék kényelmetlenkedni.

Nincs oly hosszú aminek vége ne lenne. E szabály alól az éj sem volt kivéve, megviradt, eljutottunk Debreczentől számítva a 60-ik állomáshoz C. Maroviczra, hol az élelmesség szűlte előzékenység mozdó vízzel, tőrűlközövel fogadott; itt az álmat kikergettük a szemekből, megreggeliztünk, s folytattuk utunkat tovább.

(Folyt. köv.)

UJDONSÁGOK.

* A 3 napos ünnep a tegnapi nap-pal véget ért. S végeztével elmúlt a jó téli hideg, a fehér hólepel, átváltozván sikos jégé és ronda sárrá. Amily szép reményekre jogosított a szombaton hullott hó és beült hideg az időjárás állandóságát illetőleg, ép oly lerontólág hat azokra a ma reggelre felolvadt hó és csepergő eső.

De végre is az ünnepen át nem lehetett panasz az idő ellen, legfőlebb azele volt zord kissé, de az ellen is védett a jó meleg kályha . . . Ünneplés, családi ünneplés volt a karácsony most is. Kivált első napjának reggelén olyan esőnd uralkodott utczáinkon, mintha a város népe észrevétlenül kihalt volna egy éjszaka alatt. A méla esendét csak később a templomba vonuló nép hosszu sorának kopogása zavara meg. — s a harangok hívogató zúgása alól ki-kitörő ének. Azonkívül meg főleg családi körökben lett megünnepelve a karácson, mely még a szegény kunyhó-jába is elviszi az öröm és szeretet melegét.

Ma aztán újra kezdődik az élet, melynek földadata a munka . . . S csak jó emlékekben él a karácson.

* A debreczeni „függetlenségű kör“ saját könyvtára javára 1883. januar 20-án a „Korona“ vendéglő táncstermében (Széchenyi-utczán) zártkörű táncvigalmat rendez. Belépti jegy személyenként 1 frt. Kezdeté 8 órakor. Belépti-jegyek a meghívó előmutatása mellett váltthatók: Orokosi Végh János ur fűszerkereskedésében, Mayer Ferencz úrnál, a kör helyiségében és este a pénztárnál. Felüfizetések hirtalpig nyugtáztatnak. A táncvigalomnál Boka Samu zenekara fog működni.

* Postaügy. Folyó év november 4-ikén, 186 szám alatt, Schrader Károly Adelaidéba (Ausztralia) címzett ajánlott levél feladója, a helybeli m. k. postahivatal főnökségét megjelenni sziveskedjék. A m. k. posta hivatali főnökség.

* Mit jelent az üstökös? Mi más, mint a muszka háborut, melynek küszö

bön volta ma nép előtt. Az a mumus felénk lágos jele suuak melylyel az orol Teljesen felesleg a diplomatia, a nem változtat az cse, hogy a babé nel szokott teljes szimbolumban ve szűlhetné a dög

* A beret ság egyik része ismét négy gyan között egy tépel iben fekvő vasu ór ráismertek. J gatasok, s több r kevésbé gyanusit

* Előlépte ezrednek három János, Delic Ján főhadnagyokká le lépő előléptést meg az illetők, barátaiknak is, megérdemelt kitű Rossé kezébe örök alkalommal hadu

* Szegény szegény-ápo dába bernek karacson szerzet három s o t h k a István egy egy nagy ka s o t h k a Gábor Lebiovicz Ján döt számukra nyerjenek jutalma más közsögetében más tehető pol kat. Az újévben erre!

* A képb közelebbi számu szombaton nyitatt sél mindig töme elvetrelt nézi a nyeket, amelyek művészet ezen ág debreczeni közöns

— Olvasó olvasóink becs rülményre, h kezdve tetemes legnevesebb in taikkal felkere nagyobbítása o rad. —

Egész évre Fél évre Negyed évre Ajánljuk

Évf
Előfizethet BUDAPEST Dorottya-utczán Vidékről postautalványon Bérmentése házhoz küldve postá utján egész évre 2 Hirdetések legjutányosabb számítottak

ELC
1883. ja lyomra. A M kint, szükség kény bezás u szerű és tábla hátrálkosoka értékkel bi
Előfizet vagy po
A „Mer
(377)

Trieszti kiállítási sorsjáték.

1000 nyeremény
213,550 frt.
értékben.

**Egy sorsjegy
ára 50 kr.**

1000 nyeremény
213,550 frt.
értékben.

1. főnyeremény 50,000 frt készpénz vagy 8.000 arany.
2. főnyeremény 20.000 frt készpénz vagy 3.500 arany.
3. főnyeremény 10.000 frt készpénz vagy 1.750 arany.
4. főnyeremény: Nyakék és fülbevalók gyémántokkal 10.000 frt értékben.

Négy nyeremény: Arany ékszer gyémántokkal és gyöngygyel 5000 frt értékben.

Öt nyeremény: Többnemű ékszer-tárgy egyenként 3000 frt értékben.

987 nyeremény egyenként 1000, 500, 300, 200, 100, 50 és 25 frt értékben.

Huzása 1883. január 5-én.

Egy sorsjegy ára 50 krajczár.

Megrendelések 15 krajczár postaköltség melléklése mellett a

a pesti magyar kereskedelmi-bank váltóházához intézendők

Budapest, Dorottya utca 1.

!!! GYÁR-FELSZLÁTÁS MIATT !!!

Csak 8 forint 50 krért 58 darab

Britanniaezüst evő-eszköz

gyári szabadalmi jegy

Halljátok, lássátok, csodáljátok!

Egy valódi elpusztíthatatlan, szabadalmazott evő- és csemege-service, igen jó, súlyos, tömör Britannia-ezüstből, mely a valódi ezüsttel egy és ugyanazon rangba helyezhető s melynek fehérségéért 25 évi használat után is, kívánatra írásos kézzel írt vállalatok. Ezen készlet előbb 30 frtba került, most pedig e reel érték egy negyed részért adatik.

Az egész készlet következőkből áll:

6 darab tartós Britannia-ezüst kés	2 frt 25 kr.
6 " súlyos villa	1 frt 20 kr.
6 " tomor kanál	1 frt 20 kr.
12 " kávéskanál	1 frt 40 kr.
1 " levszedő	1 frt 10 kr.
1 " téjszedő	— 60 kr.
6 legfinomabb pohártálca	1 frt — kr.
6 tartós Britt.-ezüst csemege és gyermekkés	2 frt — kr.
6 súlyos csemege-villa	1 frt — kr.
6 legfin. készlet	1 frt — kr.
6 igen fin. feldar. készl. (kés és vil.)	1 frt — kr.
58 darab	14 frt 35 kr.

Az összes 58 darab, mely a fentebbi gyári jeggyel fémjelvezve van, csak 8 frt 50 kr.

Ezen tárgyak egyenként is megküldetnek minden megrendelőnek, de az, ki az összes 58 darabot megrendeli, ezeket a kitett 14 frt 35 kros ár helyett megkapja

valamennyit együtt csak 8 frt 50 krért.

Tisztítópor Britannia ezüsttömhöz 1 doboz 15 kr.

Óvás. Minden más cég által hirdettet Britannia-ezüst készlet nem valódi Britannia ezüstből való s ezek legrovidebb idő alatt megfeketednek vagy megsárgulnak. — En ilyen készleteket a t. cz. közönségünk 2 frtért szerzek, olcsóbban mint a meny-nyírt más oldelról díszíretnek.

Megrendelések csak az értéknek előleges beküldése, v. utánvét mellett teljesítenek s következőleg czimezendők:

NELKEN'S Britannia-Silber Hauptdepot

BÉCS, I. Mária Theresienstrasse 32.

Akinek e garbi ur nem tetszik, annak a pénz kifogástalanul visszaadatik. A vállalat lelkiismeretességének jele.

Fölötte fontos

!!! butor vásárlóknak !!!

A valódi amerikai, elpusztíthatatlan, szabadalmazott fafournit-székek, fauteuilék, pamlagok, támlány nélküli székek, hintaszékek, Gardner & Comp cégtől New Yorkban, utóérhetlen eleganciájuk, kényelmességük és tartósságuk következtében az elismert

legkedveltebb ülőbutorok

ülős és támlány egy darabból és a test szerint hajlítva van.

Egyedüli raktár: Heydner Jánosnál.

Budapesten, Harisch-bazár.

Ugyanitt rongált nádfonás Gardner elpusztíthatatlan szabadalmazott furnit-ülésével legszebben pótoltaik

DIETRICH és GOTTSCHLIG

osztrák és magyar király udvari thea és rum kereskedése,

BUDAPESTEN.

(Alapítatott 1865.)

Központi iroda, raktár és szállítási helyiség:

IV. ker. régi posta-ut. 10. és váci-utca 18. sz.

Főüzlet: IV. kerület, váci utca 18.

Fiókok: IV. kerület, kigyótér, és VII. kerület király-utca 15.

ajánlja mindennemű s egyenesen behozott

chinai-orosz theák ből

álló dusan felszerelt raktárát

1882/83 ki termés és pedig:

Congo	1 kilónként = 2 fnt 3 1/2 frtől — 5 frtig.
Souchong	1 " 2 " 4 frtől — 8 frtig.
Fekete karaván theák	1 " 2 " 7 frtől — 12 frtig.
Vegyített theák	1 " 2 " 5 1/2 frtől — 12 frtig.
Karaván virág theák	1 " 2 " 6 frtől — 12 frtig.
Pecco virág theák	1 " 2 " 5 frtől — 10 frtig.

eredeti láoákban 1 kilótól 20 kilóig, eredeti csomagokból 1/16 kilótól 1 kilóig, s igen csinosan kínai díszítéssel ellátott dobozokban 1/8—1 kilóig

Jamaikai rum

egyenesen behozva, a legfinomabb faj 1., 2. és 3. sz.

1 1/10 literes = 1 pintes üvegekben 4—2 frtig.

7/10 " 1/2 " 2,20—1,20

35/100 " 1 meszelyes " 1,10—60 krig.

18/100 " 1/2 " 56—30 krig.

Jamaikai rum

egyenesen behozva, középfaj. Ismételődnak különösen ajánlható.

4. sz. 1 1/10 literes = 1 pintes üvegekben frt 1,50,

5. sz. 1 1/10 " 1 " frt 1,20.

Brasiliai rum

hatóságilag letéteményezett védjeggyel

1 1/10 literes = 1 pintes üvegek 1 frt, 7/10 literes = 1 itezés üvegekben 55 krjával. Rumot bórdókból 25 litertől egész 400 literig = puncheon, szállítunk — Ismételődnak a legelőnyösebb árakban és a legkedvezőbb feltételekben részesülnek.

Részletes árjegyzékkel kívánatra bérmentre és ingyen szolgálunk. Nagy raktárt valódi hollandi liquenrekből, valódi benedikáni, eredeti char- treuse, thea-ütemények és thea-ütemények stb. Piper féle franzia pezsgó főraktára.

Eredeti Ferenczpálinka

sóval és anélkül.

Dietrich és Gottschlig

cs. kir. udv. szállító be és kiviteli üzletéből.

Ára egy nagy üvegnek 60 kr. egy kisebb üveg 30 kr. használati utasítással együtt. — Ismételődnak jelentékeny árleengedésekben részesülnek.

Mint hogy a legújabb időben sósorszeszünk vignettái gyakori utánzásoknak voltak kitéve, hatóságilag letéteményezett védjegyüköt a t. cz. közönségnek különös figyelmébe ajánljuk. (362.)

Eddig felü-

Maager W.

szabadalmazott

mulhatatlan

csász. kir.

valódi tisztított

CSUKAMÁJ OLAJ.

MAAGER VILMOS tanártól Bécsben.

A legelső orvosi tekintélyek által megvizsgálva és jóváhagyva, könnyen emészthetősége miatt gyermekeknek különösen ajánlható, s mint természeti, legjobb*) tiszta és hatályossága által elismert szer, a leghatásosabb gyógyszerrel bir mell- és tüdőbajok, görvény, gömör-, fekély, bőrkiütések, mirigybetegségek és gyengélkedések ellen. Egy palack ára 1 frt. Kapható valódi minőségben, gyár- raktárában Bécsben Heumarkt, 3**) valamint minden gyógyszerár és nagyobb vegyes kereskedésben.

Debreczenben kapható: Mihalovits István, Dr. Roth-schnek V. Emil, Örvényi Ottó, Götl Nándor, Vecsey Viktor gyógyszerész uraknál és Rickl József kereskedésben, **Nagyváradon**: Nyiri György, Raocsek Ferencz gyógyszerész és Kurländer & Ulman, Jánki A. kereskedő uraknál. **Nagy-Károlyban**: Füleky P. **Nagy-Szalónban**: Köbbling József gyógyszerész urnál. **H-Szoboszlón**: Trocsanyi J. gyógyszer. **Nyíregyházán**: Korányi E., Szepkó Alfréd, Ledrer Ignác gyógyszer. **Számbar**: Dr. Lengyel M. **Szolnok**: Kecskesy Tivadár gyógyszer. **Lengyel A.** keresk. **Zilah**: Weisz Samuel gyógyszerész uraknál.

*) Óvás! Újabb időben észselhető, hogy több ezig — közönséges tisztátalan májhalzsirt. háromszögű üvegekben, Maager valódi tisztított Dorsch-cukamáj-olaj gyanant áru it Ily részdedeket és megcsalásokat kikerülendő, kérenek a n. é. közönség c-ak azon üvegeket valódiaknak elismerni, melyeken. — illetőleg a cimragaz és használati utasításon a „Maager“ név található.

**) Ugyeuit létezik az osztrák magyar birodalom részére s schaff- hauseni „nemzetközi sebkötőgyár főraktára, nemkülönben Dr. Carl Mikolasch Lembergben, orvosi és reconvalescens borai. (304)

Helybe
Egy évre 10
Fél évre 5
Előzetési
10 piacz. VEG
kezeléséig
Eltérít
TELEGI
KAROLY
szerkesztő

A kö

A midőn el
folytán a „DE
tését átvettem,
nehézségeket,
lap vezetése já
tem a bennem
tettem ezt azér
barátaim és elv
san fognak neh
mogatni. — A
kesztősége igye
nyújtani a köz
érdekességet, m
értelmességet eg
folyton szemem
zal az igérettel
bizalmát és tám
tűzött szél elé
meg fogunk ter

A nyilatko
urakon kívül
erők ígértek lap
közleményeket
Hojtsy
selő, Hedry
gyei Közlöny
jathy Béla
Krisztink
képviselő, Ko
kemét“ szerkes
czeg O d e s c a

szágy. képvise
Gábor orszgy. k
Imre orszgy. k
kényi Nándor
Timkó Józse
Közlöny“ szerke
mán orszgy. k
vay Gyula ors
Szépiro
m é n y e k e t e

írók tollából fog
nyei Emil, ifj. A
Dr. Acsády
du Elek, Kazá
csy József, L
Mikszáth Ka
Kálmán, Rev
Szabó Endre,
P. Szathmár
leký Sándor
Tóth Kálmán,
mások.

Politikai pro
az olvasó. Jelsza
igazmondás, mely
fogunk összehavar
való kötözködésse
dásokkal. A polit
igen természetesen
ítéljük meg, a min
sarkalatos pontjáb
getlenségéhez val
viszonylik.

Társadal
hirovatáin
denek felett
ség, megbiz
jól értesült
pontjaira fo
ni. Adunk naponk
vagy fordít
katsz gazdag
napirovato
A beesületes ig